Nicio suferință veche în amurguri

On Ianuarie 06, 2017

Dezvoltă-ți o puternică trăsătură de obiectivizare a existenței, creându-ți o nouă poziție față de trăirile și atitudinile vechi ce pot fi oricând redeclanșate.

Am fost puțin nebun, cu o adicție față de lucrurile care îmi erau apropiate ca experiență și îndepărtare ca descoperire, într-o solidă loialitate numai față de așternerile de înțelesuri pentru care merita să-mi vând chiar sufletul. Ceea ce îmi rămânea să dilatez în această realitate era, într-o formă simbolică, o extensie a visului lucid care mă chema înapoi la mine, la timpul pe care l-am irosit neștiindu-mă al nimănui, la bucuriile pe care nu le-am trăit în preajma tuturor. Exigențe pentru dezvoltarea unor amăgiri închipuite, devenite ulterior bântuitoare.

Existența este forma simbolică a unei realități pe care nu o poți manipula, sau mai degrabă este încercarea de a manipula o realitate devenită simbol prin intermediul felului cum îți reprezenti ființa în ipostaza de Creator. Iar un povestitor care face parte dintr-o realitate mai largă, mizând pe forma unei atitudini egocentrice, poate deveni el însuși simbolul unei noi filosofii despre lume și viață în încercarea de a manipula felul realității de a se declara "mai reală" decât lumea fabricată în opera de artă.

Şi tot de atâtea ori am încercat să mă conving că nu am nevoie de mine, ca de atâtea ori am încercat să dau o lovitură destinului plin de *" dacă "* și *" poate dacă nu era așa",* cu toată opoziția mea pentru toate surprizele irealului care se trudea să prindă, într-o vreme bună doar pentru amurguri, din îndepărtatele ceruri, doar bonusurile eliberatoare ale detașării de situațiile asemănătoare sau diferite.

Măsurători ale câmpului magnetic al creierului meu, făcute cu o precizie încă neatinsă vreodată, arătau o concentrație puternică de subiectivizare în sensul unor aspirații de întoarcere la ceea ce contează, la ceea ce este autentic și adevărat. Numai în acest fel puteam să întrevăd sensul unei experiențe de sine raportată la realitatea unei individualități indefinite, adică prin mijlocirea unei legături directe sau indirecte cu trăirile și frământările unei lumi care se vrea prea ambiguă pentru a fi înțeleasă de mințile obișnuite.

Leadership: Ești pregătit să fugi din calea unei realități pe care o știi și o trăiești, dar pe care vrei s-o interpretezi altfel prin prisma unei înțelegeri superioare atribuite simbolurilor din care îți poți fabrica o altă identitate și o altă conștiință?

Şi ceea ce am înțeles despre mine în lumea propriei conștiințe, este exact ceea ce constata scriitorul Aldous Huxley despre el însuși într-unul din romanele sale: *"Brusc, am simțit că lucrurile mergeau prea departe. Prea departe, chiar dacă pătrundeam spre o frumusețe și mai intensă, cu o semnificație și mai profundă. Privind în urmă și analizând, mă temeam să nu fiu copleșit, să nu mă dezintegrez sub presiunea unei realități mai măreț decât ar fi putut să suporte un cuget obișnuit să trăiască mai tot timpul în lumea confortabilă a simbolurilor."*

Deseori o înțelegere superioară este generată din interiorul cauzei stărilor de confuzie și nu din afara lor. Iar când destinul îi aplică omului o vizibilitate redusă, apoi salvarea temporară din rutina credinței izvorâtă dintr-o eroare a propriei conștiințe, prin falsificarea realității produse în jurul unei rupturi de sine, abia atunci el își ridică aripile gândurilor nerostite și zboară într-un nou trailer: "Vreau să mă salvez de la desființare ! "

El nu evadează în cerurile unui început interior de viață, doar în mod retrospectiv, ci începe

să poarte noi realități în universul care nu este antiuman, anti el însuși. Iar în ceea ce privește relația dintre realitate și simbol, ei bine, este ceva aparte. După cum ați putea ușor intui, sunt supus presiunii de a nu mă putea acomoda cu personajele și cu aparențele acestei lumi, ci doar cu trăirile cele mai simple rezultate din experiența de a spune o poveste fără alb și negru, fără eroi. O poveste cu multe oglinzi, cu multe fațete, din care una singură este viața mea, la alt nivel de percepție a lucrurilor.

Leadership: Poți să te angajezi în înfăptuirea schimbării realității din care își sorb viața cuvintele tale, fără să execuți mai multe repetări ale anterioarelor tale stări și experiențe?

Şi câte nu am avut de învățat din povestea bătrânului cusurgiu care, nervos și veșnic preocupat de averea personală, își schimba testamentul în fiecare săptămână. La un moment dat, s-a împiedicat și s-a înecat în bazinul cu apă fierbinte din camera lui înainte să-l poată observa sau ajuta cineva.

Ceea ce contează pentru înfăptuirea schimbării, accesibilă nu doar celor virtuoși, ci și celor ce experimentează nuanțele tainice ale sentimentului de frământare, consumator de viață, este însăși recunoașterea faptului că duci "o luptă colosală" care îți depășește puterile.

Lupta care te încearcă, de la tonurile primitive ale obișnuinței de a rămâne fidel pierderii de sine, la cele rafinat complimentare ale creării unor stări noi de motivație, în faza unei depline reflectări asupra existenței, este tocmai extraordinarul instrument de definiție și de creare a unei noi poziții față de trăirile și atitudinile vechi ce pot fi oricând redeclanșate.

Realitatea din care își sorb viața cuvintele tale este lupta pe care o duci spre căutarea unei noi idei față de tine însuți, învelită în pânză de "spectaculos" cu sentimentul unei povești care invită la reflecție asupra liberului arbitru, sau asupra libertății de a fi oricine vrei tu.

Pe de altă parte, o realitate manifestată ca o necesitate stringentă de reformulare a unei concepții unice și atotcuprinzătoare despre ceea ce înseamnă căutarea unei noi idei față de tine însuți - care să faciliteze o extindere a înțelesului de „identitate", este trebuincioasă menirii de a diferenția acele fenomene care la nivelul autoacceptării au potențialul de a deveni principale în sfera ta de existență.

În marele container al leadershipul se produc indivizii care au realizat, încă de la prima încercare de învingere a zbuciumului existențial, că nu contează cum te percepi aruncând o privire retrospectivă asupra destinului: *„ poate dacă nu era așa "*. Ci felul cum te pricepi să interpretezi și să răspunzi la toate manifestările tale anterioare, memorate și reactualizate. Rămâi fidel lor?

Leadershipul este fidelitatea pe care o datorezi celuilalt TU într-o creație a cărei realitate nu aparține unuia singur, ci tuturor.

Nicio suferință veche în amurguri scoate în prim plan acea autodepășire de sine pricinuită de vechile manifestări sufletești, înscrise între neajunsuri și deziderate, care are ca bază o deplinătate tot ceea ce este bun și favorabil chiar și în fața unui destin ostil.

Source: https://neculaifantanaru.com/nicio-suferinta-veche-in-amurguri.html